

11de JAARGANG, NR. 205
14 OKTOBER 2013

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
5 BOEKBESPREKING
6 PLATENRECENSIES
 Ben van Gelder, Marzio Scholten,
 Olaf Zwetsloot, Rik van den Bergh,
 Robert Bosscher, Diederik Rijpstra,
 Vandoorn/Van Vugt, Greg Lamy e.a.
13 CONCERTVERSLAG
 The Ploctones.

EN VERDER:

- 14** New York Calling (Roos Plaatsman)
15 Festivals november
16 Bestsellers Jazz Center

JAZZFLITS 206
 staat 28 oktober op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

DOEK VALT VOOR
JAZZ FESTIVAL ENSCHEDE

Het Grolsch International Jazz Festival Enschede (IJFE) houdt op te bestaan. Er is geen geld meer om het festival, dat sinds 2008 in mei plaatsvond, voort te zetten. De Euregio Big Band Contest was onderdeel van het festival.

"Een gratis toegankelijk festival moet worden gefinancierd uit sponsorgelden en subsidies. Het IJFE kampt met bezuinigingen op kunst en cultuur en de financiële crisis. Het werd steeds lastiger sponsoren en fondsen te enthousiasmeren voor het beschikbaar stellen van de benodigde financiële middelen", aldus een toelichting op de festivalwebsite. Het festival ontstond in 2008 uit de bigbandcompetitie die al jaren vaste prik was. De organisatoren: "Zes edities zijn sindsdien met groot enthousiasme en grote inzet van veel vrijwilligers georganiseerd, met goede publieke belangstelling en goede tot zeer goede publieke waardering. Bijzondere initiatieven als de ArtEZ Composition Contest, de Twentse Jazzerieje, de Jazz Vespers, Take the E-Train en (jazz)muzikale voorstellingen gericht op de jeugd maakten het festival bijzonder. Alleen editie 2013 viel letterlijk een beetje in het water door de koude weersomstandigheden."

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE SINDS 2003

Het Artur Tuznik Trio met de leider in het midden. (Persfoto)

POOLSE GROEP WINT JAZZ HOEILAART 2013

Het Poolse Artur Tuznik Trio heeft 28 september de 35ste editie van Jazz Hoeilaart (in Overijse) gewonnen. De Polen kregen een bedrag van 2.000 euro, mogen volgend jaar spelen op het Gexto Jazz Festival in Spanje en gaan een Belgische tournee maken.

De jury was vol lof over de winnaar. "Dit trio verenigt het traditionele met vernieuwende inzichten en is niet bevreesd om buiten de paden te treden", meende de jury. "Ze musiceren op hoog niveau en bouwden in hun optreden een spanning op waarmee ze het publiek intens in de ban hielden." Op de tweede plaats eindigde het Amerikaanse kwintet van de Australische gitarist Quentin Angus (hij was in 2011 ook al tweede). Derde werd het Belgische Nordmann. De Nederlandse deelnemer, het Soso Lakatos Kwartet, viel buiten de prijzen. Alle deelnemers speelden als verplicht werk 'Rays of enchantment' van pianist-componist Dirk Schreurs. Dit stuk won 20 september de SABAM-compositiewedstrijd voor Belgische jazzthema's 2013.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

Michael Moore wordt docent ensembles. (Foto: Joke Schot)

Vijf nieuwe docenten bij jazzafdeling conservatorium A'dam

De jazzafdeling van het Conservatorium van A'dam heeft er vijf nieuwe docenten bij. Saxofonist Simon Rigter, trompettist Jan Wessels en bassist Jeroen Vierdag worden hoofdvakdocent. Michael Moore wordt docent ensembles. Ook Jan Wessels gaat ensemblelessen geven. Zangeres Lilian Vieira wordt docent Braziliaans op de zangafdeling.

Platenlabel X-OR stopt

Na een leven van meer dan twintig jaar hebben eigenaren Wiek Hijmans en Luc Houtkamp besloten om het platenlabel X-OR in het voorjaar van 2014 op te heffen. Hijmans: "Door de veranderingen op het gebied van geluidsdragers is het niet meer zinvol om een aparte rechtsvorm voor het uitbrengen cd's in leven te houden." Een deel van de voorraad van het label is in de uitverkoop voor 5 euro per stuk.

(<http://www.x-or.nl/>)

Concertzender start met reeks over honderd jaar jazz

De Concertzender start op 5 november met een reeks over honderd jaar jazz. Die reeks bestaat uit vier delen en start met de vroegste ontwikkelingen, begin vorige eeuw. Daarna volgt een serie over de jaren vijftig en zestig, en vervolgens een serie over freejazz en fusion. De geschiedenis van de jazz wordt afgesloten met een aantal programma's over de laatste ontwikkelingen, met veel cross-over, huidige stand van zaken, etc. In totaal zullen er vijftig programma's worden gemaakt. De serie loopt dus ongeveer een jaar. Voor elke serie zijn één of meer musici te gast in de studio. In elke aflevering staat het instrument dat zij bespelen centraal.

PODIA

AMSTERDAM IN 2014 'WORLD JAZZ CITY'

Op 3 oktober is het startsein gegeven voor Amsterdam World Jazz City 2014. Gedurende het gehele volgende jaar zal onder die noemer in de hoofdstad een verscheidenheid aan jazz te beluisteren zijn. De initiatiefnemers van World Jazz City zijn hoogleraar Cees Hamelink en percussionist Jeroen de Rijk.

De initiatiefnemers van Amsterdam World Jazz City 2014 willen inhaken op 'de rijke traditie die Amsterdam heeft op het gebied van jazz en improvisatie'. "Amsterdam staat zowel nationaal als internationaal bekend als een broedplaats voor jong jazztalent en biedt een podium aan jazzmusici van over de hele wereld", aldus de initiatiefnemers op hun website. Die meldt voorts dat Amsterdam World Jazz City 2014 zich niet alleen aansluit bij bestaande programmering maar dat de organisatie tevens nieuwe initiatieven wil ontplooiën. In het comité van aanbeveling van het project zitten onder anderen pianist Louis van Dijk, saxofoniste Candy Dulfer, orkestleider Peter Guidi, jazzhoogleraar Walter van de Leur en journalist Bert Vuijsje.

(<http://amsterdamworldjazzcity.com>)

NIEUWE SPONSOROVEREENKOMST CORENDON MEER JAZZ FESTIVAL GETEKEND

Corendon-directeur Atilay Uslu tekent de sponsorovereenkomst in bijzijn van (v.l.n.r.) festivaldirecteur Loet van der Lee, festivalsecretaris Peter Charbo en festivalvoorzitter Sonja Reckewell. (Persfoto)

Atilay Uslu, directeur van Corendon International Travel, heeft 30 september in Hoofddorp het meerjarig sponsorcontract voor het Meer Jazz Festival getekend. Hij deed dat in aanwezigheid van onder anderen festivaldirecteur Loet van der Lee. Die gaf aan dat met dit sponsorschap niet alleen het voortbestaan van het Corendon Meer Jazz Festival is verzekerd, maar dat het ook mogelijkheden biedt om het festival naar een hoger niveau te tillen. Meer Jazz-voorzitter Sonja Reckewell verwacht dat dit al tijdens de twintigste editie in mei 2014 het geval zal zijn.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

NIEUWS

Teun Verbruggen.
(Foto: Jos L. Knaepen)

Jazzmozaïek Award 2013 voor drummer Teun Verbruggen

Drummer Teun Verbruggen heeft 28 september tijdens Jazz Hoeilaart de Jazzmozaïek Award 2013 in ontvangst genomen. Hij kreeg een bedrag van 3.000 euro en een kunstwerk van muzikant Chris Joris. De Award wordt jaarlijks toegekend door de redactie van het Vlaamse tijdschrift Jazzmozaïek. Het is de onderscheiding van een Belgische jazzmuzikant die in het afgelopen jaar opviel door 'verbreding, verjonging en vernieuwing'. Eerder ontvingen Frank Vaganée (2011) en Kris Defoort (2012) de onderscheiding.

Vijay Iyer krijgt beurs van 625.000 dollar

Pianist Vijay Iyer krijgt een beurs van de John D. and Catherine T. MacArthur Foundation. Hij krijgt de komende vijf jaar jaarlijks een bedrag van 125.000 dollar op zijn rekening gestort. De Genius Grant werd ook aan 23 andere kunstenaars uitgereikt. De keuzeheren: "Vijay Iyer reconceptualizes the genre through compositions for his ensembles, as well as cross-disciplinary collaborations and scholarly writing'.

Rein de Graaff op tournee met baritonsaxofonist Ronnie Cuber

Pianist Rein de Graaff gaat in november op tournee met baritonsaxofonist Ronnie Cuber. Cuber wordt tijdens de 'Baritone Explosion' begeleid door het trio van De Graaff: Erik Ineke (d) en Marius Beets (b). Onder meer Breda, Spijkenisse, Dordrecht, Den Haag, Amsterdam (Bimhuis, 7 november) en Rotterdam (LantarenVenster, 8 november) worden aangedaan.

PRIJZEN

VIER FINALISTEN COMPOSITION CONTEST BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA BEKEND

Twee Amerikanen (Alan Chan, Christopher Zuar), een Brit (Tom Haines) en een Fransman (Jeff Baud) staan in de finale van de BJO International Composition Contest, de wedstrijd voor jong compositorisch jazztalent die het Brussels Jazz Orchestra dit jaar voor de zevende keer organiseert. De finale is 16 oktober in Flagey (Brussel).

Liefst 78 componisten hadden zich voor de wedstrijd gemeld. Juryvoorzitter Frank Vaganée: "Het niveau was zonder twijfel hoger dan bij de vorige edities. En toch sprongen er vier composities bovenuit, elk met een heel andere sound, maar met kwaliteit als rode draad. Het metier van deze jonge mensen is opvallend: zij slagen erin om dat wat ze willen vertellen op een creatieve manier te vertalen in hun compositie. Dat vergt groot muzikaal schrijftalent." In de finale dirigeren de vier finalisten het Brussels Jazz Orchestra bij de uitvoering van hun werk, voor het oog van een internationale jury (Carlos Azevedo, Klas Lindquist, Jeff Levenson, Michel Herr en Florian Ross). De winnaar gaat naar huis met de Duvel Jazz Award ter waarde van 3.000 euro.

OVERIG KORT

Stadsartiest Frank Vaganée neemt afscheid met film over Mechelen

Saxofonist Frank Vaganée heeft 13 oktober bij de première van de film 'Eindeloos Mechelen' zijn functie van Stadsartiest overgedragen aan beeldend kunstenaar Gijs Vanhee. Voor dit slotproject vroeg Vaganée aan Paul Amand en Etienne Mylemans, twee Mechelse cineasten, om een 'stille film' over Mechelen te maken. Hij componeerde de muziek bij de film. Vaganée bekleedde het ambt van Stadsartiest de afgelopen twee theaterseizoenen en zette gedurende die periode tal van muzikale projecten op poten. Hij componeerde onder meer een stuk voor het trommelspeelwerk van de beiaard in de St-Romboutstoren, schreef samen met tekstschrijver Roger De Neef het jazzatorium 'Alles van Waarde' en was te horen met zijn Brussels Jazz Orchestra. De Stadsartiest wordt om de twee jaar gekozen door het stadsbestuur van Mechelen.

Musici improviseren de klok rond in Amsterdam Noord

Stadsdeelcomponist Jurriaan Berger heeft in Amsterdam Noord een improvisatiemarathon georganiseerd. Die gaat op 26 en 27 oktober plaatsvinden in de Buiksloterkerk. De marathon heeft de vorm van een estafette. Het ene improviserende duo geeft het stokje over aan een volgend duo en dat gedurende 24 uur opeenvolgend. Berger: "Ik heb twee themaatjes geschreven waar de duo's iets mee gaan doen. En verder is het aan hen. Vrijwel geen enkel duo heeft eerder in de uitgedachte combi gespeeld." Onder anderen gitarist Anton Goudsmit, drummer Marcos Baggiani, saxofonist Paul van der Feen, bassist Dion Nijland, gitarist Mark Tuinstra, bassist Lucas Dols en saxofoniste Susanne Alt doen mee. "Het idee is 25 uur muziek achter elkaar te maken, met misschien een korte slaappauze tussen 04.00 en 08.00 uur", aldus Berger. Het volledige programma staat op <http://www.jurriaanberger.nl/impromarathon/>.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

JAZZ OP PAPIER

OP HUISBEZOEK

Arne Reimer;
Vorwort Roger Willemsen.
American jazz heroes : Besuche bei
50 Jazz-Legenden.

Keulen : Jazz thing, 2013.

228 pag.

31x31 cm.

ISBN 978-3-9815858-0-3 geb.

Prijs 49 euro

Wie op internet de titel van een boek intikt, krijgt sinds enige jaren meer dan alleen een glimp van het boek te zien. Behalve het omslag en enkele bibliografische gegevens zijn daar de inhoudsopgave, porties van de tekst en eventueel het register. Er is over nagedacht; het zijn precies de plaatsen waar de potentiële koper in de winkel naar kijkt als hij het boek oppakt. Dat het dan ook nog eens in een zogenaamde recensie wordt aangeprezen, nemen we maar voor lief. De uitgever van American Jazz Heroes gaat nog een stap verder. Op You Tube zien we na een eerste blik op het omslag een paar vrouwenvingers, die het boek recht leggen en daarna behoedzaam en geduldig de bladen één voor één omslaan, consequent tot aan de laatste pagina toe.

Vanaf 2010 verbleef de Duitse fotograaf Arne Reimer (1972) zesmaal in de Verenigde Staten en ging daar op zoek naar de musici die hij in hun huiselijke omgeving wilde portretteren, in woord en beeld. Het zijn de ouderen onder de toen nog levenden; de geboortedata variëren van 1918 (trompettist-bandleider Gerald Wilson en Marian McPartland) tot 1944 (gitarist Pat Martino en pianist George Cables). Van degenen die ons gedurende de productie van het boek ontvielen kon hun overlijden nog worden vermeld (trompettist Ted Curson, pianist-arrangeur Clare Fischer en drummer Pete LaRoca Sims), van Marian McPartland en Cedar Walton was het daarvoor te laat.

Het boek oogt fantastisch; elkeen is er vertegenwoordigd met één groot portret in kleur over de hele pagina en een paar kleinere in dezelfde omgeving. Die is sober gehouden; hier en daar zien we een tuin, een trapportaal of een piano. De foto's zijn geposeerd – 'Ga daar eens op het balkon staan' – maar ze vloeien voort uit de conversatie, ze complementeren elkaar. Er worden bepaald geen onthullende of spraakmakende uitspraken gedaan, het zijn momentopnamen. Hier en daar loopt het gesprek uit op een monoloog van de musicus, een anekdote over zijn verleden of over een collega. Een enkeling kampt met zijn gezondheid – Clark Terry is er erg aan toe – trombonist Grachan Moncur kijkt wat verbitterd op zijn korte succesvolle periode terug – 'Velen weten niet eens meer, dat ik er nog ben' – anderen, trombonist Julian Priester en bassist Reggie Workman, houden zich nog volop bezig met lesgeven. Het is de laatste die we op het omslag met zijn bas zien slepen.

Voor de statistici: van de vijftig musici zijn er 27 uit de periode 1930-1939, twaalf uit de tien jaar daarvoor en negen uit de jaren veertig. Drie van hen zijn vrouw, daarbij de zangeressen Sheila Jordan en Helen Merrill. Van de instrumentalisten zijn de saxofonisten in de meerderheid, elf in getal, daarna volgen de drummers met negen en de pianisten met acht.

Het is een prachtboek geworden: aan het papier, de lay-out en de bindwijze is alle zorg besteed. Jazz Thing, het Duitse tijdschrift dat tien jaar geleden werd opgericht naast het aloude Jazz Podium, gaf het uit. Het blad verschijnt vijfmaal per jaar en is net aan zijn honderdste nummer toe.

Jammer dat de inleiding bol staat van termen die het image van de jazz moeten opkrikken: 'Musik aus dem Sehnsuchtsraum, der Melancholie der Kindheit antwortend, Sprache des Mangels und der Entbehrung, der Trauer, des Blues.' Maar men kan hem volkomen gelijk geven, als hij het heeft over 'intime Konversationen mit einem kundigen, involvierten Gesprächspartner.'

Jan J. Mulder

Blader mee door het boek: <http://bit.ly/1bBWjiU>

CD-RECENSIES

SAL LA ROCCA It Could Be The End Igloo

Bezetting:

Jacques Schwarz-Bart (ts),
Lorenzo Di Maio (g),
Pascal Mohy (p, el-p),
Sal La Rocca (b, comp),
Hans van Oosterhout (d).

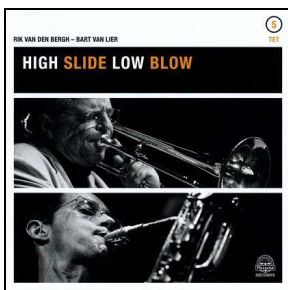
Hoewel bassist Sal La Rocca in België een CV heeft opgebouwd om u tegen te zeggen (hij bewees zijn diensten aan grootheden als Toots Thielemans, Philippe Catherine en Steve Grossman), is 'It Could Be The End' pas zijn tweede album onder eigen naam. Dat is verbazingwekkend als je hoort hoe aardig hij zijn composities in elkaar heeft gezet. Behalve één jazzklassieker (Coltrane's 'Crescent') zijn alle stukken op deze cd van zijn hand. Met zijn kwartet/kwintet (gitarist Lorenzo Di Maio speelt niet op alle stukken mee) brengt hij frisse moderne jazz die soms op grooves hangt en soms van akkoordenschema's uitgaat. De melodiëstern in zijn groep is vooral de Franse saxofonist Jacques Schwarz-Bart, die zich met zijn lichte toon een volgelijng van Coltrane betoont. Met name in het voornoemde stuk is dat erg hoorbaar, hoewel de Fransman zijn best doet om met het vocabulaire van zijn grote held wel een eigen verhaal te vertellen. In de unisono-melodieën die hij soms met Di Maio neerzet, laat hij horen dat zijn eigen stem toch genoeg doorklinkt. La Rocca zelf is een soepele, lenige bassist die aan de Nederlandse drummer Hans van Oosterhout een goede sparringpartner heeft. Samen onderpinnen ze alle stukken met prikkelende begeleiding.

Herman te Loo

Luister naar hier naar het stuk 'Insomnia':

<http://www.sallarocca.com/audio/>

RIK VAN DEN BERGH BART VAN LIER High Slide Low Blow Maxanter

Bezetting:

Bart van Lier (tb, bass tp),
Rik van den Bergh (bars),
Edgar van Asselt (p),
Marius Beets (b),
Eric Ineke (d).

Soms, als ik in een mindere bui de staat van 'de jazz' overdenk, denk ik wel eens: logisch dat 'de mensen' niet meer van jazz houden. Ook recensenten, jazzfestivalorganisatoren en jazzmuzikanten zelf lijken dat steeds minder te doen. Daarmee doel ik niet op de eindeloze discussie over 'de grenzen van de jazz', die steeds verder lijken op te schuiven naar andere genres toe; wel wil ik nogmaals een lans breken voor alle jazz die, stilistisch gezien tenminste, steeds vaker als een 'achterhoede' gezien wordt. Want bij het beluisteren van 'High Slide Low Blow' krijg ik geen seconde het gevoel van een achterhoedegevecht. Dit is springlevende muziek, ook al worden er grotendeels eerder gebaande paden gevolgd: die van het degelijke hardbopkwintet, zij het in een ietwat ongebruikelijke bezetting.

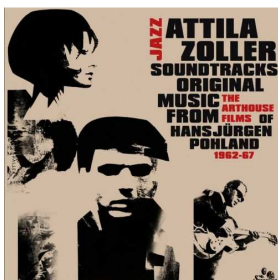
De wollige trombone van Bart van Lier en de wat scherpe bariton van Rik van den Bergh (meer Pepper Adams dan Gerry Mulligan of Serge Chaloff) passen mooi samen. Het repertoire bestaat voor de helft uit originele stukken van de bandleden, waarbij vooral Marius Beets' 'It could happen to all of us' (inderdaad, een nieuwe melodie over 'It could happen to you') en Edgar van Asselts 'Vox populi' opvallen. De ritmesectie, met Eric Ineke aan de drums (luister naar zijn dwingende soberheid op 'Sue's blues'), swingt alsof dat nog steeds zo hóórt, maar toch is zeker ook 'Polkadots and moonbeams' een aparte vermelding waard: een prachtige duo-uitvoering van Beets (op akoestische basgitaar) en van Lier, die toont dat hij een echte grootmeester is met de 'plunger mute'. Een beetje meer emotionele 'diepgang' hier en daar ware mooi geweest – maar hé, hardbop ging en gaat nu eenmaal niet in de eerste plaats over emotionele diepgang... Aanrader voor hardbopfans!

Arne Van Coillie

Bekijk het kwintet live: <http://bit.ly/xPyppE>

VERVOLG CD-RECENSIES

ATILLA ZOLLER Jazz Soundtracks Sonorama Records

Bezetting:

Attila Zoller (g),
overige musici zijn onbekend.

Het Berlijnse Label Sonorama is gespecialiseerd in het opsporen van vergeten jazz-, pop- en aanverwante, meestal Duitse, muziek. Soms willen ze ook wel over de grens kijken. Voor de cd 'Jazz Soundtracks' heeft Ekkehart Fleischhammer, de grote man achter dit label, de blik op Hongarije gericht, op gitarist Attila Zoller (1927-1998). Hij nam in de jaren zestig in Berlijn muziek voor drie films op. In 1961 voor 'Het brood van mijn jeugd' (naar een boek van Heinrich Böll), in 1966 voor 'Kat en muis' (naar de gelijknamige novelle van Günther Grass) en in 1967 voor de misdaadfilm 'Tamara' (naar een boek van Hansjörg Martin). De muziek kwam tevoorschijn uit de nalatenschap van de regisseur en producent van deze films: Hansjürgen Pohland. Zoller studeerde in 1959 aan de Lenox School of Jazz, samen met onder anderen saxofonist Ornette Coleman. Hij werkte voornamelijk in de VS. Zoller was overduidelijk een 'musician's musician' en mocht onder anderen collega Pat Metheny tot zijn bewonderaars rekenen. In Nederland is hij niet heel bekend. Ik vond alleen een recensie van zijn cd 'Gypsy Cry' (op Embryo, met Herbie Hancock als toetsenist) in Jazzwereld nr. 29 van mei 1970.

De muziek op 'Jazz Soundtracks' is niet eerder op plaat verschenen. Omdat op 'Kat en muis' ook blazers meespelen mag je aannemen dat de muziek veelal is uitgeschreven. Zo ook voor 'Tamara'. Wat je hoort is niet altijd echt strak te noemen, omdat de muziek vrij spontaan is opgenomen. Dat heeft zijn charme. De improvisaties van Zoller bestaan vaak uit lange lijnen. Hij speelt dan bijna geen akkoorden. Dat doet hij wel veel en heel melodisch in de thema's. Het lijkt wel of de klarinettist en de trombonist (beiden onbekend, net als de overige musici) vooral thuis zijn in de oude stijl, terwijl Zoller zelf veel moderner speelt. Zoller maakt zeer precies gespeelde muziek. Zijn spel staat echter volstrekt los van het gepunctueerde spel dat in de jaren zestig door gitaristen wel werd gebezigd, en van de vrije improvisatie, zoals die indertijd door de New Thing-musici werd gespeeld.

Hessel Fluitman

Maak kennis met Attila Zoller: <http://bit.ly/GFqXu3>

SUNNA GUNNLAUGS Distilled Sunny Sky records

Bezetting:

Sunna Gunnlaugs (p),
Porgírmur Jónsson (b),
Scott McLemore (d).

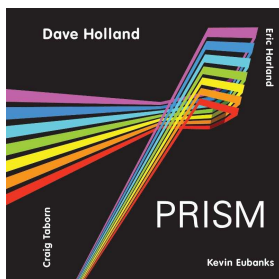
Sunna Gunnlaugs is een pianiste uit IJsland. Volgers van saxofonist Maarten Ornstein zouden bekend met haar kunnen zijn, omdat hij ooit met haar heeft samengespeeld. Op haar cd 'Distilled' staat, zeg maar, 'filosofische' jazz. Muziek die is teruggebracht tot de essentie. Of zoals de titel zelf aangeeft: een destillaat. Het trio van Gunnlaugs serveert klanken die zijn ontstaan van overbodige details, verhullingen en aankleding. Het speelt veel overpeinzingen, in eigen composities en Paul Motians 'From time to time'. Leidster Sunna Gunnlaugs tekent met haar stukken voor veel overpeinzingen. Wat opvalt is dat de noten bij de Amerikaanse drummer Scott McLemore moeite hebben om 'vooruit te stappen'. Zijn muziek vloeit bepaald niet de speakers uit. De composities van bassist Porgírmur Jónsson hebben een geheel eigen karakter en geven hem volop momenten om te soleren. Het trio heeft ervoor gezorgd dat de sfeer van de stukken onderling niet erg afwijkend is. Liefhebbers van terughoudende pianomuziek kunnen hun hart aan 'Distilled' ophalen.

Hessel Fluitman

Sunna Gunnlaugs speelt: <http://bit.ly/2DZYzu>

DAVE HOLLAND**Prism**

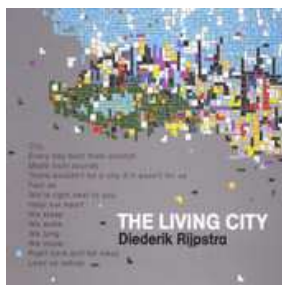
OKeh

Bezetting:

Kevin Eubanks (g),
Craig Taborn (p, rhodes),
Dave Holland (b),
Eric Harland (d).

DIEDERIK RIJPSTRA**The Living City**

Trytone

Bezetting:

Diederik Rijnstra (tp, voc, glockenspiel),
Andy Milne (p, syn),
Greg Ritchie (d),
Zack Lober (b, el-b),
Keisuke Matsuno (g).

Beluister en bekijk de titeltrack:

<http://bit.ly/1alrbZo>

VERVOLG CD-RECENSIES

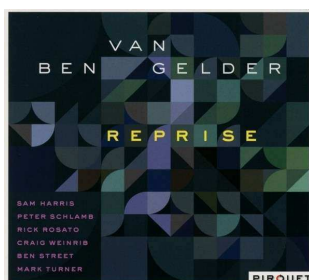
De nieuwe release van Dave Holland, 'Prism' (tegelijk de naam van het kwartet), breekt niet met alle tradities van Holland: hij omringt zich wederom met topmuzikanten, neemt nieuwe muziek op (twee stukken van ieder – en drie van gitarist Kevin Eubanks), en schuwt het avontuur niet. Toch is deze plaat ook fundamenteel anders dan de vorige platen: 'Prism' klinkt erg elektrisch. Dat is iets wat je niet direct verwacht van Holland: hij grijpt hier volop terug naar de jazzrock, waarvan hij het begin, eind jaren zestig bij de band van Miles Davis, van dichtbij meemaakte. Geen synthesizers en klanktapijtjes echter – Craig Taborn geeft ons behoorlijk wat elektrische piano, vaak zwaar vervormd. Eubanks kiest ronduit voor een rocksound: zijn openingsstuk, 'The watcher', doet zelfs nogal 'metal' aan. Waar Miles Davis' jazzrock echter vaak modaal geïnspireerd was en op obstinaten gebaseerd, is dat bij Holland (uiteraard) niet het geval: de muziek wordt zorgvuldig op- en uitgebouwd, in lagen en in delen. In die zin (en door de combinatie van zwaar vervormde toetsen en gitaar!) spookt veeleer John McLaughlin's Mahavishnu Orchestra door het hoofd. Mahavishnu? Klinkt die band onder-tussen niet wat gedateerd en gezocht? Ja, en dat doet 'Prism' hier en daar ook, naar mijn gevoel. Maar daarom niet getreurd: naast de typische spierballenjazzrockpassages staan meer dan genoeg boeiende en mooie momenten. Het basisritme van 'The color of Iris' intrigeert zónder gezocht over te komen; 'The true meaning of determination' laat, na een a capella intro van Holland, straf samenspel én avontuurlijke solo's horen van Eubanks en Taborn; 'Breathe' is een prachtige, sferische ballad, en een beklijvende afsluiter van een plaat vol energie.

Arne Van Coillie

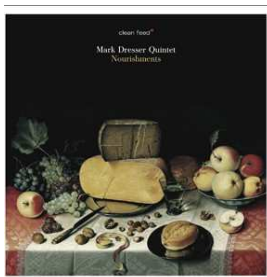
Bekijk Prism hier: <http://bit.ly/1d5AvTo>

Als een vogel die hoog boven een stad zweeft, die stad ziet ont-waken, ziet leven, werken en spelen. Een mozaïek van geluiden, geuren en kleuren, een potpourri van contouren en contrasten. Zwevend door de levende stad, observerend en duidelijk. 'The Living City' is een fascinerend epos over de stad, een vertelling over mensen die er wonen en die zelf die stad zijn. In zijn zorg-vuldige waarneming en langs intrigerende interpretaties leidt trompettist Diederik Rijnstra de luisteraar er rond. Ingetogen en in delicate toonzettingen, maar ook energiek en speels als een zich verwonderende 'homo ludens' die een New Yorkse ijscoman zijn onschuldig voorkomen ontnemt en de demonstranten van de Occupy Wall Street-beweging met bijna vileine klanken be-vraagt op hun motieven. Het is alsof Rijnstra wil zeggen, is wat je ziet of hoort ook wat het is? 'The Living City' ontroert ook, als de plaat eindigt met stilte in de compositie 'Empty space, sans parole' en de stad ook haar leegte laat zien. Uiteindelijk zijn we sprakeloos. Of toch niet? Want een vluchtig frivoool deuntje knip-oogt de finale, om de stad van ons leven vooral met een glim-lach te aanschouwen. Diederik Rijnstra heeft met 'The Living City' een schitterend sfeervol en sterk tot de verbeelding spre-kend album gemaakt. Luisterend waan je je in de stad, voel je de energie stromen en ben je deel van dat verhaal. Een mooie heldere opname met verrassende interacties tussen de spelers en de fluwelen trompet van Rijnstra als verbindend snoer. Met zijn New Yorkse band speelt Diederik Rijnstra deze maand 'The Living City' in Nederland (Tourdata: www.diederikrijpstra.com).

Frank Huser

BEN VAN GELDER**Reprise****Pirouet Records**www.benvangelder.com**Bezetting:**

Ben van Gelder (as),
 Peter Schlamb (vib),
 Sam Harris (p, synth),
 Rick Rosato (b),
 Graig Weinrib (d),
 + Mark Turner (ts),
 Ben Street (b).

Beluister hier een stuk van 'Reprise':<http://bit.ly/17e7TD3>**MARK DRESSER QUINTET****Nourishments****Clean Feed****Bezetting:**

Michael Dessen (tb),
 Rudresh Mahanthappa (as),
 Denman Maroney (hyperpiano),
 Mark Dresser (b, comp),
 Tom Rainey, Michael Sarin (d).

Zie het kwintet live:<http://youtu.be/kjBpwIWkKQo>**VERVOLG CD-RECENSIES**

Zo jong – 24 pas – en nu al steengoed. Dat is de Groningse altist Ben van Gelder. Zijn eerste cd 'Frame Of Reference' (2011) was een openbaring. De tweede, 'Reprise', doet niet voor het debuut onder. Van Gelder, die de meeste tijd woonachtig is in New York, speelde met een internationaal gezelschap elf stukken in, waarvan tien van eigen hand en één van vibrafonist Peter Schlamb. Naast Van Gelder en Schlamb horen we Rick Rosato (bas), Craig Weinrib (drums) en Sam Harris (piano en synthesizer). Als gasten doen mee Mark Turner (tenorsax) en Ben Street (bas). De musici stortten zich vol overgave op de ingewikkelde composities. Het is verbluffend hoe deze twintigers zulke gelaagde, complexe en veel van ieders techniek vergende partijen kunnen spelen. Je zou verwachten dat je daar pas op je veertigste aan toe bent, maar dat geldt niet voor deze talenten. Van Gelder en zijn vrienden brengen de geïmproviseerde jazz weer een eind verder met een robuuste maar aangenaam fonkelende muur van geluid.

De lange nummers hebben een symfonisch karakter, maar diep in de hedendaagse 'licks' en grooves zitten de blues en de traditionele jazz verscholen. Deze jongelui weten dat je alleen op de door je voorgangers nagelaten grondvesten iets nieuws kunt neerzetten. Dat prachtige bouwwerk is niet gemakkelijk toegankelijk. De jazz van Ben van Gelder is even doorbijten, maar als je dat doet, word je voor je moeite rijkelijk beloond.

Hans Invernizzi

Als je complexe uitgedachte muziek simpel kunt laten klinken, dan ben je een heel grote. En Mark Dresser is zo'n grote, als bassist (maar dat wisten we al lang) en als componist (en eigenlijk wisten we dat ook al). Wie de 'liner notes' van dit nieuwe kwintetalbum leest, zal zich verbazen over de vele (in de jazz) ongebruikelijke maatsoorten en procedés die hij in zijn composities heeft verwerkt. 'Canales rose' bijvoorbeeld, gaat in de melodie uit van een twaalftoonsreeks, terwijl de baslijn er in 11/8 onderdoor groeft en graaft. De bedachtzame melodie en de honkytonk-klanken uit de 'hyperpiano' (waarbij de snaren van de piano soms gemanipuleerd worden tot microtonen) van Denman Maroney zorgen voor een sfeer die het midden houdt tussen herkenbaar en vervreemdend. Maar ondanks deze curieuze, en schijnbaar onverenigbare elementen, klinkt de compositie nergens gekunsteld of abstract. De warmbloedige altsaxofoon van Rudresh Mahanthappa en de ronde trombonetoon van Michael Dessen dragen daar zeker toe bij. De expressieve glissandi van de laatste, in duet met de gestreken contrabas van de leider zorgen in het stuk tevens voor een hoogtepunt. Drummer Tom Rainey (die de honneurs afwisselt met Michael Sarin) is al jaren een smaakvolle en subtiele slagwerker, en bewijst dat hier opnieuw. 'Canales rose' is een van de zeven tracks op 'Nourishments', die stuk voor stuk een eigen kijk bieden op de perfecte balans tussen subliem uitgedachte vorm en diep gevoelde emotionele inhoud. En dat plaatst Dresser in een gulden traditie die Charles Mingus als een van de peetvaders heeft. De bassist/componist noemt zijn held dan ook nadrukkelijk in zijn begeleidende teksten. En wie Mahanthappa en Dessen samen bezig hoort (zoals in het gedreven improvisatieduet van 'Rasaman') wordt de opwinding gewaar die men vijftig jaar geleden moet hebben gehad bij de combinatie van Jimmy Knepper en Jackie McLean.

Herman te Loo

VERVOLG CD-RECENSIES

CRUZ CONTROL Le Comment du Pourquoi? Mogno Music

Bezetting:

François Lourtie (ts, ss),
Julie Delhaye (Fender Rhodes),
Jérôme Heiderscheidt (bg),
Jérôme Klein aka Le Normand (d).

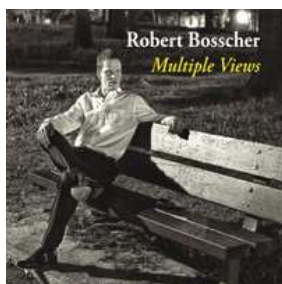
In het Frans sprekende deel van België houden zich blijkbaar aardig wat bands op die jazz met rockmuziek vermengen. Want ook het jonge Cruz Control schotelt ons met het debuutalbum 'Le Comment Du Pourquoi?' een mengsel van deze muzieksoorten voor. En gelukkig doen ze dat met veel smaak, humor en gevoel voor avontuur. Geen zinloze virtuositeit, egotripperij of vergezochte tempo- en maatwisselingen, maar frisse composities, een goed bandgevoel en een eigen gezicht.

Daarin zijn de belangrijkste smaakmakers het kneedbare saxofoongeluid van François Lourtie en de prettige vervormde Fender Rhodes van Julie Delhaye. De melodieuze basgitaartjes worden aangereikt door Jérôme Heiderscheidt en Jérôme Klein is de drummer die ook in de meest oneven maatsoorten de troepen aanvoert en -vuurt. De muziek is soms geestig (zoals in het vrolijke 'Sélim'), maar ook sensueel ('Automatic') en zoekt naar alternatieve muzikale sferen van de Balkan ('Tsar Moktary') of Argentinië ('Scat'). Bovenal is de muziek van Cruz Control authentiek, spannend en vrij van clichés.

Herman te Loo

Bekijk deze formatie hier: <http://bit.ly/1g34Ggr>
Of beluister tracks van de cd: <http://bit.ly/1g34MEO>

ROBERT BOSSCHER Multiple Views Eigen beheer

Bezetting:

Robert Bosscher (p, voc),
Mark Turner (ts),
Scott Wendholt (t, flugel horn),
Billy Hart (d),
Joris Teepe (b),
+ Rina Saporsantos (voc),
Ulrike Schmitz (v),
Tina CC (av),
Julia Nilsen (c).

Op een dag wandelt een jongeman relaxed Swingmaster, de Groningse platenzaak van Sem van Gelder binnen. Hij heeft een stapeltje cd's in zijn hand, ter verkoop. Van Gelder zet de plaat op. De aanwezige klanten gaan zitten. Nog voor het einde van het eerste nummer is de deal gesloten.

Robert Bosscher heeft met 'Multiple Views' een uitstekende cd afgeleverd met een waanzinnige bezetting. Bassist Joris Teepe en drummer Billy Hart versterken de ritmesectie waaraan dan ook nog tenorist Mark Turner en trompettist Scott Wendholt zijn toegevoegd. De plaat opent sterk met 'Staying real' waarin met East Coast-jazz de toon van de plaat duidelijk wordt neergezet. Vooral het nummer 'Fierce' zit vol interessante harmonische en ritmische wendingen. Het titelstuk 'Multiple views' is een enigszins dromerig maar fraai triostuk.

Op de hoes schrijft Bosscher dat zijn album 'a reflection of daily life, with its many influences and perspectives' is. Aan het eind van de plaat komen die vele invloeden en perspectieven aan bod in 'Echoes from my mind' en 'Wondering', waarin de Groningse pianist experimenteert met vocalen in operastijl. Misschien niet verbaasd voor wie weet dat Bosscher ook de musical 'One year later' componeerde. Echter de toon van de cd verandert hiermee wel drastisch en dit soort experimenten horen eigenlijk op een andere plaat thuis. Gelukkig staat tussen de twee 'vocale' stukken het schitterende 'Brainstorm', waar de nadruk weer ligt op het kwintet.

'Multiple Views' is in eigen beheer uitgegeven. Robert Bosscher heeft ermee een juweeltje afgeleverd! Een succesvol platencontract moet toch zeker aan de directe horizon liggen.

Bart Hollebrandse

Luister hier naar cd-fragmenten: <http://bit.ly/1cKSKjS>

PS: Robert Bosscher heeft recentelijk een contract getekend bij het Amerikaanse label Summit Records en gaat een nieuwe cd opnemen in de Stadium Red Studio's.

**INEKE VANDOORN &
MARC VAN VUGT**
White
Baixim records

Bezetting:

Ineke Vandoorn (voc, live-electronics, p),
Marc van Vugt (el.g, ac bar.g),
Andy Sheppard (ts, ss),
Sylvain Beuf (ts, ss, f),
Michael Vatcher (d, waterglazen),
+ Big Bizar Habit:
Angelo Verploegen (tp),
Louk Boudesteijn (tb),
Paul van Kemenade (as),
Herman van Haaren (v),
Mary Oliver of Ro Kraus (av),
Annie Tangberg (c),
Paul Berner (b),
Joost Lijbaart (d).

GREG LAMY QUARTET
Meeting
Igloo

Bezetting:

Johannes Mueller (ts), Greg Lamy (g),
Gautier Laurent (b), Jean-Marc Robin (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Van het duo Ineke Vandoorn (zang) en Marc Van Vugt (gitaar) hebben we sinds de cd 'Dawn' (2005) niets meer op cd gekregen. 'White' is een verzamelaar met muziek van diverse projecten en samenwerkingsverbanden van de twee uit de periode 2003 - 2009. De verzameling is gevarieerd. Ze bevat bijvoorbeeld projecten met slagwerker Michael Vatcher en fluitist Sylvain Beuf, de Britse saxofonist Andy Sheppard, maar ook het Nederlands Kamerkoor. Ook zijn opnamen van Marc van Vugts Big Bizar Habit op de cd te vinden. Ondanks deze grote variatie is de cd toch een eenheid geworden. 'White' heeft een mooie spanningsboog en is van hoge kwaliteit. Een constante is de rijke stem van Ineke Vandoorn. Haar voordracht straalt een weldadige rust uit. Uiteraard drukt ook de gitaar van Marc van Vugt een belangrijke stempel op het geheel. Samen dragen ze deze cd.

De hele cd getuigt van volwassen evenwicht bij de musici. Al meteen in het openingsnummer 'Wallpaper'. Hoe kan deze muziek onder de radar blijven, zo vroeg ik mij af toen ik via het duo-nummer 'Holysloot' en het gescatte 'Black belt' bij het titelnummer 'White' met Big Bizar Habit belandde. Het prachtige arrangement voor de drie blazers en drie strijkers golft gedeeltelijk met de stem mee en legt ook een tegenstem neer. Paul van Kemenade soleert als vanouds op zijn altsax: lyrisch. Hij maakt bijkans zijn eigen nieuwe melodie. De song die Vandoorn samen met het Nederlands Kamerkoor zingt, 'Tea', is van een heel ander kaliber, maar past absoluut in het geheel. Doordat 'White' een verzamel-cd is, verandert de klankkleur regelmatig. Echt heel anders, om niet te zeggen controversieel, is 'Huggin' and kissin'. De dramatisch gesproken tekst van Ineke Vandoorn wordt begeleid door de Big Bizar Habit. Haar beeldende performance maakt veel indruk. Het nummer steekt als een piek tussen de andere songs uit. Op het tweede deel van de cd staan drie stukken bij elkaar met Andy Sheppard, onder meer 'Equality' van Dave Holland. Ineke Vandoorn zingt het, vol met onverwachte verhogingen en verlagingen, foutloos. Op de afsluiter, 'Peace' (Horace Silver) zijn Vandoorn en Van Vugt te horen, samen met Michael Vatcher en Sylvain Beuf. Het bijzondere arrangement sluit het overzicht ingetogen af. Een cd die een vast plekje bij de cd-speler verdient.

Hessel Fluitman

'Meeting' is het vijfde album onder eigen naam van de Waalse gitarist Greg Lamy. Met zijn kwartet, dat in 2007 het levenslicht zag, is het de tweede cd. In de melodieuze eigen composities valt op hoe goed de klank van de tenorsax van Johannes Mueller bij de gitaar van de leider past. De unisono thema's zijn fris en er wordt lichtvoetig en speels gesoleerd. Helaas heeft Lamy een aantal keuzes gemaakt die niet zo gelukkig uitpakken. Met Jean-Marc Robin heeft hij voor een drummer gekozen die de subtiliteit van de muziek bepaald geen goed doet. Hij is wat erg nadrukkelijk aanwezig in de meer swingende stukken, en bijvoorbeeld in het funky 'Aïe' mist hij de souplesse om de band echt te laten funken. En waarom aan het eind van de plaat 'Summertime' als enige standard opduikt, is merkwaardig. Er lijkt in de uitvoering geen dringende noodzaak te zijn om juist deze afgekloven Gershwin-compositie te spelen. Dat is jammer, want Lamy is een gitarist én componist die zeker wat te melden heeft.

Herman te Loo

TONBRUKET
Nubium Swimtrip
ACT 9558-2

Bezetting:

Dan Berglund (b),
 Martin Hederos (p, keyb, v),
 Johan Lindström (g, keyb),
 Andreas Werliin (d, perc),
 + Magnus Holmström (key fiddle).

OLAF ZWETSLOOT QUARTET
Shadows
Hipcescu

Bezetting:

Olaf Zwetsloot (as),
 Timothy Segond von Banchet (p),
 Thomas Winther Anderson (b),
 Clarence Becton (d),
 + Una Bergin (voc),
 Dirk Balthaus (p),
 Eran Har Even (g),
 Victor de Boo (d).

Maak hier kennis met de muziek:
<http://olafzwetsloot.net/listen/>

VERVOLG CD-RECENSIES

Voor 'Nubium Swimtrip', zijn derde album op het Duitse ACT-label, toog bassist Dan Berglund met zijn drie bandleden naar London om daar in de befaamde Abbey Road Studios neer te strijken. Gelukkig lieten de vier zich niet fotograferen op het zebrapad, maar keurig voor de ingang van de studio. Daarbinnen is wederom een stukje geschiedenis geschreven. Niet dat dit nieuwe album zo wezenlijk anders is dan de voorgangers, maar Berglund weet net als zijn voormalig kompaan uit E.S.T. (Magnus Öström) een eigen weg te vinden na het tragisch uitenvallen van die groep. De folkinvloeden uit Scandinavië (en ook het Midden-Oosten) zijn niet ver weg en duiken geregeld op in de muziek van dit kwartet. Ook vormen de inmiddels vertrouwde 'beats' van drummer Andreas Werliin een welkome afwisseling voor de reflectieve passages in de nummers. De soli van pianist Martin Hederos zijn ingetogen en repetitief en geven de nummers iets 'drone'-achtigs dat goed bij deze stijl van musiceren past. Johan Lindströms gitaar heeft een indringende sound met een fijn rauw randje. Hierdoor ontstaat een spanningsveld en dat komt de cd ten goede. Op het eerste gehoor kan de muziek wat vlak en herhalend overkomen. Meerdere beluisteringen verder kom je als het ware in het hoofd van Berglund te zitten en dat scheidt veel voldoening.

Reiner van Bevervoorde

Bekijk hier een cd-promo: <http://bit.ly/19fVPmP>

Binnen de eerste twintig seconden is het zonneklaar: 'Shadows' klinkt goed! Strak, een goede sound en direct al swingend. Dat belooft wat. De leider van dit kwartet is altsaxofonist Olaf Zwetsloot. Hij woonde in zeer uiteenlopende landen en denkt daarvoor grensoverschrijdend. Om diezelfde reden verzamelde hij musici uit allerlei landen: Nederland, Duitsland, Noorwegen, Israël en de VS. Zelfs de leeftijd van deze mensen is heel divers: van 25 tot 78 jaar.

Zwetsloot schreef alle stukken. In het tweede, 'Departure', toont hij zich een krachtige componist. Het heeft een 'beklijvend' thema, alsof je het al jaren kent. Overigens schrijft de saxofonist niet alleen muziek, hij is ook freelance copywriter. Componeren leerde hij niet aan het conservatorium, want hij is grotendeels autodidact. Toen ik hem daarnaar vroeg zei hij: "Ik heb vroeger wel muzikles gehad, noten leren lezen en zo. Maar jazzimprovisatie, akkoordsymbolen lezen en componeren heb ik zelf geleerd door te luisteren, te oefenen, naar sessies te gaan en stukken te schrijven. Ik heb geen conservatorium gedaan en dus helemaal mijn eigen weg moeten vinden". Het resultaat mag er zijn. Het titelstuk is voorzien van loepzuivere en moderne zang van Una Bergin. Uit 'Scarface' blijkt Zwetsloots liefde voor Thelonious Monk, een van zijn favoriete componisten. Hij liet zich hoorbaar inspireren door Monk. In de liner notes (alleen op zijn website te lezen) stelt Zwetsloot dat het volgens een Chinese wijsheid een mensenleven duurt voordat iemand een goede penseelstreek op een schilderij kan zetten. Vandaar dat hij het heel bijzonder vindt dat dit project in slechts drie jaar gerealiseerd is. De leider wordt bekwaam en overtuigd begeleid. Zo is bassist Thomas Winther Anderson al een tijd een vaste waarde in de Nederlandse jazz, maar Timothy Segond von Banchet is een pianist die (nog) niet zo bekend is, maar hij blijkt een groot talent. Zijn spel is sterk en straalt zelfvertrouwen uit.

Peter J. Korten

MARZIO SCHOLTEN IDENTIKIT**Garage Moi****Eigen Beheer**www.marzioscholten.com**Bezetting:**

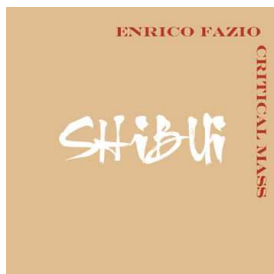
Marzio Scholten (g),
Lars Dietrich (as),
Jasper Blom (ts),
Sean Fasciani (el-b),
Kristijan Krajncan (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Samengesteld uit verschillende elementen, elk met eigen kenmerken, en gecomponeerd bijeengebracht vormt zich een nieuwe identiteit. Een samengesteld beeld dat als geheel een nieuw profiel vormt. Identikit is de nieuwe band van gitarist Marzio Scholten, met twee saxofonisten (alt en tenor), bas en drums. Met Identikit creëerde hij 'Garage Moi', zijn vierde plaat met negen nieuwe composities. Meer dan op zijn vorige albums lijkt Scholten op 'Garage Moi' vrij te zijn van conventies, ruiger in de toonzetting en expressiever in zijn spel. Het album laat horen met hoeveel plezier deze band speelt. Het klinkt stevig zonder hoekig te worden, robuust zonder massief te klinken. Scholten is en blijft dienstbaar aan de subtiliteit in zijn spel en weet exact wanneer en hoe hij moet doseren. Zijn grootste kracht is misschien wel zijn verbindende rol. Naast de delen waarin hij zeer fraai soleert is zijn identiteit als bandleider prominent. Hij legt als het ware het pad uit waarlangs Dietrich op alt- en Blom op tenorsax hun vrijheid kunnen vieren in onderling imponerend tegenspel. Ook de ritmesectie is uitstekend op dreef met strakke patronen die tegelijk frivol en inventief klinken. Marzio Scholten is niet langer de belofte die hij liet horen op zijn alom geprezen debuut 'Motherland' (2008), maar laat zich kennen als één van Nederlands beste jazzgitaristen. Zijn spel en zijn composities getuigen van de kunst om het verhaal te vertellen. En als dat je identiteit is, dan zit het wel goed.

Frank Huser**Beluister de titeltrack 'Garage Moi':**

<http://marzioscholten.bandcamp.com/album/garage-moi>

ENRICO FAZIO CRITICAL MASS**Shibui****Leo Records****Bezetting:**

Alberto Mandarini (tp, bu),
Gianpiero Malfatto (tb, euphonium, fl),
Adalberto Ferrari (kl, bkl, cbkl, Turkse kl),
Francesco Aroni Vigone (ss, as),
Gianni Virone (ts, bars, fl),
Luca Campioni (v),
Enrico Fazio (b, balafon, comp),
Fiorenzo Sordini (d, perc)
+ Simone Fazio (voc),
Paolo Rolandi (keyb)

Er bestaat een grote verwantschap tussen de Nederlandse en de Italiaanse geïmproviseerde muziek. Beide kennen een goed gevoel voor theatraliteit en humor, een hekel aan gebaande muzikale paden, een vermenging van hoge en lage cultuur en een balans tussen compositie en improvisatie. Het octet Critical Mass van bassist/componist Enrico Fazio past perfect in die omschrijving, en er zijn momenten op deze nieuwe cd, 'Shibui', die zo door een Nederlandse band gespeeld zouden kunnen zijn. Sterker nog, in zijn arrangementen vertoont Fazio een stijl die sterk doet denken aan die van wijlen Willem Breuker. Van beïnvloeding zal misschien geen sprake zijn, maar wie het ensemble de uitgeschreven passages hoort spelen, of onder een solist door hoort schuiven, denkt al snel aan de muziek van het Kollektief. Toch heeft de muziek van Fazio en zijn mannen net zo goed typisch Italiaanse trekken: de joyeuze volksmuziek die in de melodieën doorklinkt is echt Zuid-Europees. Bovendien trekt Critical Mass de lijn door van bijvoorbeeld landgenoot Carlo Actis Dato met invloeden uit alle windstreken. Want op 'Shibui' horen we Zuid-Amerikaanse ritmes, Oosterse melodieën en Turkse stembuigingen langskomen. Fazio zet het allemaal met speelsheid en lichtvoetigheid in elkaar. Een mooi voorbeeld (in 'Tuttecose') is het gesuggereerde speeldoesje van zijn zoontje Simone, dat gestalte krijgt door de ballafon en een pizzicato van violist Luca Campioni. Het is muziek om blij van te worden.

Herman te Loo**Heeft u jazznieuws?**

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CONCERTVERSLAG

THE PLOCTONES

Bezetting:

Anton Goudsmit (g),
Efraïm Trujillo (ts, ss),
Jeroen Vierdag (b),
Martijn Vink (d).

Datum en plaats:

28 september 2013,
Popzaal Iduna,
Drachten.

De Ploctones trokken meteen flink van leer in Drachten.
(Promotiefoto: Monique Baan)

Met de nieuwe cd 'Ploc' in de handel, reizen the Ploctones stad en land af. Zo kwamen ze ook in popzaal Iduna in Drachten. Het concert zou om 20.00 uur beginnen, maar het duurde even voordat het viertal het podium op klom. Toen iedere 'Ploctone' dan zijn instrument had omgegord, barstte het los: rauw, swingend en hard. Met meteen een razende drumsolo van Martijn Vink. De toon was gezet. Om even op adem te komen, haalde tenorist Efraïm Trujillo nog even herinneringen op aan de laatste keer dat ze hier waren: de avond dat Nederland tijdens het WK-voetbal in Zuid-Afrika Brazilië versloeg (2 juli 2010). Vervolgens gaf hij in het volgende nummer zijn visitekaartje af met een sterke solo. Gelukkig namen ze daarna wat gas terug in gitarist Anton Goudsmit's compositie 'The flowershop'. Dat stuk ademt de rust van de verstilde natuur in zo'n winkel. Met 'America' werd de draad van het openingsnummer weer opgepakt. In 'Kont' soleerde Goudsmit met de brom die ontstond doordat hij met de plug van zijn gitaar op de snaren stootte. Na dit nummer verdween de Ploctones-motor - bassist Jeroen Vierdag en drummer Martijn Vink - even uit zicht. De overbleven Trujillo en Goudsmit gingen vervolgens in 'Ernesto' op zoek naar hoe ze ook op een andere manier samen konden klinken. In 'Guiseppe' trokken Martijn Vink, Jeroen Vierdag en Anton Goudsmit weer flink van leer. Efraïm Trujillo kon er met zijn tenorsax bijna niet meer bovenuit komen.

Wat musiceren de Ploctones toch geconcentreerd en gedreven. De felheid waarmee Efraïm Trujillo heen en weer liep gaf aan hoe alert hij was. Alert om op het juiste moment met een lick een bijdrage te leveren. En Anton Goudsmit improviseerde telkens weer een weggetje in het landschap van de compositie. Bij Jeroen Vierdag zag je de opperste concentratie in zijn ogen. Concentratie die hij nodig had om de juiste grooves neer te zetten en het geheel van de 'er-op-los-splenden' in het gareel te houden! De vier speelden zich echt in het zweet. De bezoekers werden getrakteerd op een set van vijf kwartier. Met nog twee toegiften, het acht jaar oude 'Short cuts' en 'Muchacho', dat vier jaar geleden ontstond, stelden ze het publiek uiteindelijk tevreden. Een zeer geslaagd concert.

Hessel Fluitman

NEW YORK CALLING

BERNSTEINS MONK

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

10 Oktober was de verjaardag van Thelonious Monk; hij zou 96 jaar zijn geworden. Een goede reden om aandacht te besteden aan zijn enorme en overweldigende 'legacy'. Dat was precies wat gitarist Peter Bernstein ook dacht en dinsdag speelde hij uitsluitend Monk-stukken in The Iridium. In 2008 kwam zijn album 'Monk' uit met Bill Stewart op drums en Doug Weiss op bas. Ik had Peter wel eerder Monk-stukken horen spelen, maar dit was de eerste keer dat ik hem met dit trio kon zien, precies zoals op de cd.

Ik ken Peter Bernstein inmiddels al een tijdje en ontmoette hem voor het eerst toen hij workshops gaf aan de 'Kunst Universitat' in Graz (Oostenrijk), waar ik een jaar studeerde. Het album 'Monk' is erg bijzonder en een echte mijlpaal op gitaargebied. Hoe meer ik er naar luister, hoe meer ik het waardeer. Ik heb nog nooit iemand ontmoet die zo toegewijd is en zich zo nederig opstelt ten opzichte van muziek. Mijn vriend heeft twee jaar lang les van Peter gehad en kwam altijd thuis met de meest inspirerende verhalen. Zo gaat Peter speciaal naar de bibliotheek om de originele bladmuziek van liedjes te bekijken. Hij kent de teksten en de originele melodie precies zoals de componist het bedoeld heeft, hij weet waarvoor en waarom het liedje geschreven is, in welke musical het werd gezongen en wie de eerste versie heeft opgenomen en wanneer. Je zou kunnen denken dat het wat overdreven is, maar zoals Brad Mehldau in een lovend artikel over Bernstein schrijft: "That was one of many valuable lessons that I got from Pete early on. If you go to the original source to learn a tune, your arrangement of it will speak authentically as your own take on that song, instead of being your version of Miles Davis' version, for example"

Ook op de cd 'Monk' hoor je, vooral als je er langer naar luistert, hoe diep hij in de muziek van de pianist is gedoken. Hij heeft het zorgvuldig vertaald naar de gitaar en het lukt hem om Monks stijl één met zijn spel te maken zonder zichzelf te verliezen. Op het moment dat je Peter Bernstein een noot hoort spelen, weet je meteen dat hij het is.

Tijdens het concert zei hij een paar keer dat hij 'maar een poging doet' om Monk te spelen en hoe moeilijk hij het vindt. Na afloop vroeg ik hem of dat niet wat overdreven was, omdat ik juist hoor dat hij de stukken zo goed kent. Hij zei dat als hij de stukken echt goed wilde spelen, hij zijn hele leven puur en alleen aan Thelonious Monk zou moeten wijden.

Monk heeft nooit met een gitarist opgenomen en Peter Bernstein schijnt een nieuw licht op de composities. Hij vond de essentie van de muziek en dat maakt zijn benadering zo bijzonder.

"Bernstein has found his voice and ... to me that's what the rest of us are all trying to do." – Jim Hall

Brad Mehldau heeft een uitgebreid en erg leuk stuk over Peter Bernstein geschreven op zijn website: 'Peter Bernstein – Heart's Content'. U vindt het hier: <http://bit.ly/15VdX8s>

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 7 oktober 2013

- 1 Gregory Porter**
Liquid Spirit (Blue Note)
- 2 Kenny Burrell**
Special Requests (HighNote)
- 3 Kenny Garrett**
Pushing The World Away
(Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS NOVEMBER

Artvark speelt in Heerde. (Foto: Marcel van de Broek)

SWING FESTIVAL BREDA

Diverse locaties binnenstad, Breda

27 oktober 2013

(<http://www.swingfestivalbreda.nl/>)

Met onder anderen: Fulvia di Domenico, Matthias Haffner, Kwartet Baer Traa, Banda Sensuàl, Ellister Four, Trio Harry Kanters en saxofonist Yoran Aarssen, VinnieVibes Orchestra.

JAZZ FESTIVAL HEERDE

De Esculaap, café van Neck, Heerde

1 november 2013

(<http://www.jazzfestivalheerde.nl/Programma>)

Met onder anderen: Scott Hamilton, Bigband Allotria, Artvark, Frits Landesbergen en Swingmaster Sem draait platen.

NOVEMBER MUSIC

Diverse locaties, 's Hertogenbosch

7 tot en met 10 november 2013

(<http://www.novembermusic.net/>)

Met onder anderen: Nils Petter Molvaer, Nik Bärtsch's Ronin, ZAPP4 ft. Jan BANG, Rembrandt Frerichs Trio ft. Kayhan Kalhor, Bram Stadhouders Trio & Nederlands Kamerkoor, Jameszoo ft. Raphael Vanoli & Gideon van Gelder, Colin Vallon Trio ft. Michael Moore, Tin Men and The Telephone en Het Brabants Jazz Orkest ft. Mathias Rüegg & Joris Roelofs.

NORDIC JAZZ @ REWIRE FESTIVAL

Diverse locaties, Den Haag

8 november 2013

(<http://www.rewirefestival.nl/>)

Met: Nils Petter Molvaer & Moritz von Oswald, Food + Fennesz en Møster!

JAZZFEST AMSTERDAM

STUDIO/K, Amsterdam

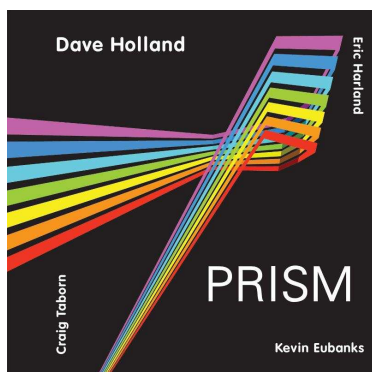
9 november 2013

(<http://www.jazzfestamsterdam.nl/index.html>)

Met onder anderen: Benjamin Herman Trio, Han Bennink Solo, het Jasper Blom Quartet, Gideon van Gelder & Lilian Vieira, Oene van Geel, Anton Goudsmit en Francien van Tuinen.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 7 oktober 2013

- 1 Dave Holland**
Prism (Dare2 Records)
- 2 Bley/Swallow/Sheppard**
Trio (ECM)
- 3 Steve Gadd**
Gadditude (Sarabande)
- 4 Ploctones**
Ploc (Challenge)
- 5 Snarky Puppy**
Ground Up (MIG Records)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Ben van Gelder**
Reprise (Pirouet)

Zoals de recensie in de Volkskrant (vijf sterren) al aangaf een puike cd van onze in NYC woonachtige Ben! Moderne post-bop van uitzonderlijk niveau.

- 2 Chick Corea**
Trilogy (Stretch/Universal Music)

Opnamen van de wereldtournee van het Chick Corea Trio (Christian McBride & Brian Blade) uit 2010 en 2012. Magistraal spel van de heren, met name van Blade, die zijn introverte spel bij Shorter achter zich laat en swingt/stuwt/wervelt alsof zijn leven er vanaf hangt. Nu nog als Japanse import maar hopelijk later dit jaar (of volgend jaar) als Europese 3-cd-set.

- 3 Deeldelers**
Live! (Eigen beheer)

Theaterregistratie van het project van Jules Deelder en Bas van Lier waarbij te horen is hoe goed Boris van der Lek ook alweer is. Erik Kooger op de drums en knallen maar.....

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

FESTIVALS NOVEMBER (VERVOLG)

Richard Galliano brengt in het kader van het Skoda Jazz Festival op 2 november in Flagey (Brussel) een eerbetoon aan Nino Rota. (Foto: Vincent Catala)

SKODA JAZZ FESTIVAL 2013 Diverse podia, diverse steden Oktober tot en met december 2013

Meer dan zeventig concerten op tal van podia in meerdere Belgische steden. Dat is in een notendop het 28ste Skoda Jazz Festival 2013. Een festival dat zich uitstrekt over de laatste maanden van het jaar en tal van grote namen in België brengt: gitarist John Scofield, zangeres Stacey Kent, saxofonist Joshua Redman, accordeonist Richard Galliano en de formatie Phronesis. De nadruk ligt dit jaar op vrouwelijke vocalisten. Het volledige festivalprogramma, samen met muziek- en beeldfragmenten, staat op de website: <http://www.skodajazz.be/program.php?l=nl>.

JAZZOUT! Theater Heerlen, Heerlen 30 november 2013 (<http://bit.ly/1eWbxJz>)

Met onder anderen: Larry Graham, Candy Dulfer, Re-Freshed Orchestra, Mike Del Ferro, Bruut!, Twogether en Jo Dideren

Meer festivals vindt u op: <http://jazzfests.net/>

OVERLEDEN

John de Mol, 27 september 2013 (81)

Vocalist en bassist. Overleden in Laren. De Mol wordt nu senior genoemd, maar in de dagen van zijn optredens junior. Was, naast zangers Eddy Doorenbos en Jan van der Most, in de jaren vijftig een van de weinigen die, als het om jazzmatige timing gaat, nog enigszins het mannelijk geluid lieten horen.

Oscar Castro-Neves, 27 september 2013 (73)

Braziliaanse gitarist. Overleden in Los Angeles. Rond 1960 populariseerde hij de uit zijn land afkomstige bossa nova, maakte in de jaren tachtig onder andere opnamen met Stan Getz en Toots Thielemans en was aan de Amerikaanse westkust werkzaam als arrangeur en producer voor film en televisie.

...vervolg op volgende pagina

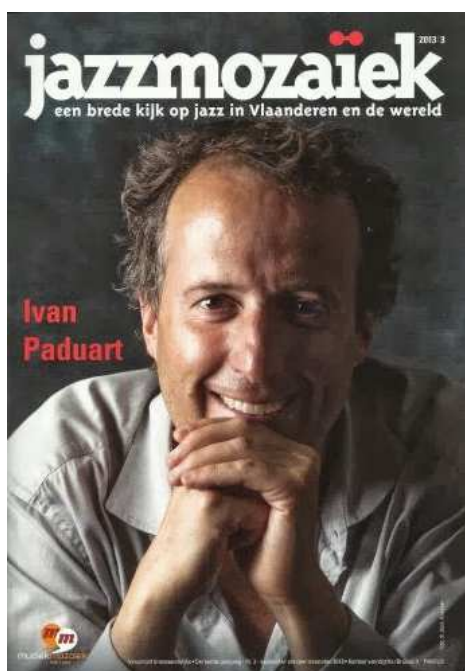
OVERLEDEN (VERVOLG)

Paul Kuhn, 23 september 2013 (85)

Duitse pianist, bandleider en zanger. Was een graag geziene entertainer, in alles wat hij deed: van 1968-1980 leidde hij het dansorkest van de SFB (Sender Freies Berlin), was gedurende twee periodes swingpianist, in de aanvangsjaren van zijn carrière en vanaf de jaren tachtig, begeleidde in de tussenliggende jaren in diverse hoedanigheden zangers van Duitse schlagers, en componeerde en zong ze zelf.

(jjm)

JAZZTIJDSCHRIFT

Het Vlaamse kwartaalblad Jazzmozaiek zet in nummer 3 2013 pianist Ivan Paduart op de cover. Op zijn laatste trio-cd staat materiaal van Burt Bacharach. Voor zijn eerste cd onder eigen naam wist saxofonist Frank Deruytter de Amerikaanse drummer Peter Erskine te strikken. Saxofoniste Marjan Van Rompay maakte ook al haar eerste cd. Zij had in Den Haag les van onder anderen John Ruocco. Pianist Karel Boehlee wordt geïnterviewd omdat hij de award 'Best Supporting Artist' in de wacht sleepte. Verder beelden en verslagen van festivals, onder meer het Copenhagen Jazz Festival, dat maar liefst twee pagina's tekst krijgt toebedeeld. Het blad wipt over de taalgrens met een interview met de radiomaker Philippe Baron, die voor de Waalse RTBF werkt.

(Ir)

LAATSTE NIEUWS

NOMINATIES EDISONS JAZZ 2013

De volgende albums zijn genomineerd voor een Edison Jazz 2013:

Jazz Nationaal

Peter Beets – 'Portrait Of Peterson' (Rough Trade Distribution)
Randel Corsen – 'Symbiosis' (Challenge Records Int.)
Reinier Baas – 'Mostly Improvised Instrumental Indie Music' (Mainland Music)

Jazz Internationaal

Brad Mehldau Trio – 'Where Do You Start' (Warner Music)
Ibrahim Maalouf – 'Wind' (Harmonia Mundi)
Joshua Redman – 'Walking Shadows' (Warner Music)

Jazz Vocaal

José James – 'No Beginning No End' (Universal Music)
Youn Sun Nah – 'Lento' (Challenge Records Int.)
Sabrina Starke – 'Lean On Me' (8ball Music)

Het document

Billie Holiday – 'The Complete Billie Holiday Collection' (Sony Music)
Diverse artiesten – 'North Sea Jazz, Legendary Concerts' (V2 Records)
Instant Composers Pool – 'Complete boxed catalogue' (Challenge Records Int.)

Op donderdag 21 november worden de Edisons uitgereikt in het Muziekgebouw Eindhoven. De winnaars zullen met het Metropole Orkest hun repertoire ten gehore brengen. Na de pauze treedt Marcus Miller op.

OPROEP CONCERTZENDER

De **Concertzender zoekt nieuwe programmamakers** met kennis van de ontwikkelingen in de jazz vanaf pakweg de jaren zeventig. Die nieuwe programmamakers worden ingezet bij een serie die het radiostation over de geschiedenis van de jazz gaat maken. Die reeks bestaat uit vier delen en start in november met de vroegste ontwikkelingen, begin vorige eeuw. Daarna volgt een serie over de jaren vijftig en zestig, en vervolgens een serie over freejazz en fusion. De geschiedenis van de jazz wordt afgesloten met een aantal programma's over de laatste ontwikkelingen, met veel cross-over, huidige stand van zaken, etc.

In totaal zullen vijftig programma's worden gemaakt. De serie loopt dus ongeveer een jaar. Voor elke serie zijn één of meer musici te gast in de studio van de Concertzender. In elke aflevering staat het instrument dat zij bespelen centraal. De gasten worden door de presentator geïnterviewd. Elke serie wordt gemaakt door een team bestaande uit de presentator en een muziekredactie. De redactie zoekt de musici, bedenkt de inhoud, stelt de vragen op, draagt de muziek aan, bespreekt met de gastheer en musici het programma. De opnamen worden gemaakt in de studio's van de Concertzender, RTV Utrecht en de Publieke Omroep Amsterdam.

De nieuwe programmamakers worden gevraagd voor de laatste, vierde serie. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Sem de Jongh (directeur van de Concertzender) via sem.de.jongh@concertzender.nl.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits:

<http://www.jazzflits.nl>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com:

<https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>.

ODE AAN THELONIOUS MONK DOOR JOSSE DE PAUW

De Vlamingen Josse De Pauw (acteur en verteller) en Kris Defoort (pianist) hebben voor hun voorstelling 'An Old Monk' het oeuvre van Thelonious Monk onder handen genomen. 'An Old Monk' is nu te zien op vier plekken in Nederland, te beginnen op 24 en 25 oktober in de Brakke Grond (Amsterdam).

'An Old Monk' is een theatersolo over ouder worden en de sleur van het leven. De voorstelling werd lovend ontvangen door de Vlaamse pers:

'An Old Monk is een echte grootse Josse De Pauw-solo. Balance-rend tussen concert en theatermonoloog, tussen beeldenstorm en intiem dansje, tussen pakkende tragiek en prikkelende humor, vertelt hij over alles wat een mens tot mens maakt.'

Griet Op De Beek, De Morgen.

'Muziek en tekst vloeien perfect in elkaar over. De voorstelling is een echte dialoog tussen de verteller en de verschillende muzikanten. De Pauw haalt veel energie uit de muziek, die hem eerst aanzet tot een 'dansje'. Later gaat hij ofwel met het hele trio of met de afzonderlijke leden ervan in gesprek. De hele avond drijft op improvisatie en vrijheid. Die eenheid en dat plezier om met elkaar om te gaan, levert een frisse, sprankelende voorstelling op. Het is, zonder meer, muziektheater op zijn best. We hebben te maken met een zo goed als perfecte voorstelling.'

Johan Thielemans, Cobra.be.

Tekst, regie en spel zijn van Josse De Pauw. De muziek is van Kris Defoort en wordt uitgevoerd door zijn trio met Nicolas Thys en Lander Gyselinck.

DE TOURNEE IN NEDERLAND:

24 en 25 oktober – De Brakke Grond, Amsterdam

29 oktober – Chassé theater, Breda

30 oktober – Toneelschuur Haarlem, Haarlem

6 november - Theater aan het Vrijthof, Maastricht

Bekijk hier een filmpje over de voorstelling:

<http://www.youtube.com/watch?v=4dbS39Uwr5E>